

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Sandu Daniela, în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017 în cauza penală privind-l pe

Mamolea Anatolie Xxxxx, născut la xxxxx, originar din r-nul Xxxxx s. Xxxxx, domiciliat în mun. Xxxxx, str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 24.08.2016-12.10.2017

2. instanța de apel: 31.10.2017-19.12.2017

3. instanța de recurs: 02.05.2018-30.05.2018

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 12 octombrie 2017, Mamolea Anatolie Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la 3 ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată, pe o perioadă de probațiune de 2 ani, dacă în perioada de probațiune nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, obligându-l să nu-și schimbe domiciliul sau reședința fără consimțământul organului competent.

Acțiunea civilă înaintată de Gogu M. a fost admisă integral, fiind încasat de la Mamolea A. în beneficiul acesteia suma de 4.500 lei, cu titlu de prejudiciu material.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, Mamolea A., la 12 februarie 2016 în perioada de timp de la ora 18:00, până la ora 19:00, acționând intenționat și având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin acces liber, a pătruns în odaia nr. xx din căminul nr. x al Colegiului Național de Comerț al ASEM, situat pe str. Petru Rareș 18, mun. Chișinău, de unde pe ascuns a sustras de pe noptieră un lăntșor de aur, la preț de 4.500 lei, după care, cu bunul sustras a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i astfel părții vătămate, Gogu M. daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 4.500 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Mamolea A. a fost calificată *de drept* în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal – *sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Botnari M. în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Mamolea A. să fie achitat, iar acțiunea civilă să fie respinsă.

În motivarea apelului a invocat:

- în cadrul procesului penal, Mamolea A. a pledat nevinovat, astfel consideră că vinovăția lui nu a fost demonstrată dincolo de orice dubiu rezonabil;

- la materialele dosarului nu există nici o probă care demonstrează vinovăția lui Mamolea A.;

- proba cheie atât a organului de urmărire penală, cât și a instanței de judecată fiind o recipisă scrisă de către Mamolea A., precum că va restitui lanțul sau contravaloarea lui;

- divergențe în declarațiile martorilor există, iar declarațiile unor martori sunt și lipsite de logică, aceste argumente au fost invocate de apărare la etapa de susțineri verbale, însă acestea au fost ignorate de către instanța de judecată, astfel că sentința nu conține o analiză, cel puțin formală, a argumentelor apărării;

- a pledat pentru achitarea lui Mamolea A. invocând în susținerea poziției dubiul rezonabil asupra faptului că există posibilitatea ca sustragerea bunului (dacă a avut loc cu adevărat) să se datoreze acțiunilor unor alte persoane;

- acest argument a fost invocat din motiv că, pretinsa infracțiune a avut loc într-un cămin studentesc și este bine știut că acesta este un loc unde persoanele umblă din odaie în odaie, se deplasează în locurile de uz comun, deseori neglijând regulile elementare de securitate a bunurilor personale;

- toate acțiunile de urmărire penală au fost îndreptate spre colectarea probelor în vinovăția lui Mamolea A. (audieri suplimentare ale acestuia, expertiza scrisului). Or, în mod normal, acțiunile de urmărire penală urmau a fi îndreptate spre descoperirea adevărului și găsirea efectivă a bunului;

- martorul Lopatiuc C., care este colaboratorul de poliție sosit la chemare a declarat că „... alți careva martori nu a căutat, pentru că a înțeles că alte persoane nu au fost implicate”;

- anume aceasta a fost și poziția organului de urmărire penală, care având la materialele cauzei acea recipisă, nu s-a mai oboșit să audieze și alți martori, inclusiv ceilalți locatari ai odăii respective, nu au verificat dacă martorii au părăsit odaia respectivă, dacă nu au mai fost și alte persoane care au avut posibilitatea de a sustrage bunul pretins a fi dispărut;

- organul de urmărire penală, nici măcar nu a elucidat pe deplin chestiunea cu privire la existența pretinsei sustrageri, nu a verificat dacă partea vătămată a avut cu adevărat vreun lanț din aur;

- martorii au făcut declarații prin care susțin poziția inculpatului, precum că recipisă a fost scrisă la dictarea unui colaborator de poliție, iar martorul Lopatiuc C. a declarat că tatăl părții vătămate a avut inițiativa de a fi întocmită o recipisă;
- toți martorii inclusiv și partea vătămată au declarat că, deși Mamolea A. a scris recipisă, totuși acesta nu a recunoscut că el a luat lanțul;
- anume presiunea exercitată de șapte oameni maturi asupra lui Mamolea A. și afirmațiile că el este singurul bănuit, l-au făcut să o scrie;
- în declarațiile martorilor sunt divergențe cu privire la inițiatorul întocmirii recipisei, or, unii au declarat că a fost inițiativa lui Mamolea A. de a o întocmi (martorul Gogu M. și Braghin D.), iar alții (Lopatiuc C. și Mânui S.) că recipisă a fost scrisă la inițiativa tatălui părții vătămate;
- apreciază critic declarațiile părții vătămate și martorului Olei M. că, în momentul când Mamolea A. căuta prin noptieră aparatul foto, ele nu se uitau la el;
- o altă circumstanță care nu a fost elucidată de către organul de urmărire penală este și faptul că lanțul nu a fost căutat în adevăratul sens al cuvântului. Or, dosarul a fost trimis în judecată cu răspunsul a numai trei case de amanet;
- răspunsurile caselor de amanet (cele care sunt anexate la materialele cauzei) că Mamolea A. nu se numără printre clienții lor, reprezintă o probă în favoarea nevinovăției lui.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat, că starea de fapt și de drept stabilită prin sentință concordă cu probele administrate și apreciate de prima instanță, verificate în instanța de apel și anume: declarațiile părții vătămate Gogu M., martorilor Manuil S., Lopatiuc C., Brachin D., Olei M., plângerea adresată de reprezentantul părții vătămate minore Gogu Maria - Munteanu Anton (f. d. 12); procesul - verbal de cercetare la fața locului cu planșă foto din 28.03.2016 (f. d. 14-17); ordonanța și procesul - verbal de ridicare din 28.03.2016, prin care s-a dispus ridicarea originalului recipisei din 25.02.2016 (f. d. 34-35); recipisă în original din 25.02.2016 (f. d. 36); ordonanța din 28.03.2016 de recunoaștere a recipisei din 26.03.2016, în calitate de mijloc material de probă (f. d. 37); raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-3021 din 10.06.2016, prin care s-a stabilit că scrisul și semnătura din recipisa din 25.02.2016, au fost executate de către Mamolea A. (f. d. 79-81).

În contextul evaluării activității primei instanțe cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, instanța de apel a reținut că nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor respective, instanța de apel fiind solidară cu concluziile cuprinse în sentință, dat fiind că sunt motivate temeinic și legal, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită prin probatoriul administrat în cadrul procesului penal.

În viziunea instanței de apel, în atare situație este corectă concluzia primei instanțe privind calificarea infracțiunii prin determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componenței de infracțiune prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod

penal: furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La fel, instanța de apel a stabilit că nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea inculpatului Mamolea A., de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate și apreciate în modul cuvenit, demonstrează cu certitudine participarea acestuia la săvârșirea infracțiunii imputate. Recipisa în care inculpatul își asumă angajamentul să restituie bunul furat victimei, este scrisă benevol și respectiv, nu există temei de a o aprecia ca probă inadmisibilă. Astfel, motivele invocate în apel, sub aspectul nevinovăției inculpatului, reprezintă opinia subiectivă a părții apărării.

Totodată, instanța de apel a menționat că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor din articolele 7, 61, 75 și 90 Cod penal, în sentință, fiind cuprinse datele privind persoana inculpatului Mamolea A., gravitatea infracțiunii săvârșite și circumstanțele care influențează asupra pedepsei. Astfel, prima instanță motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă și în așa mod, corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se v-a obține prin aplicarea pedepsei cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei. Temeiuri pentru aplicarea unei pedepse mai ușoare decât cea prevăzută de lege nu se constată.

Pe această linie de concluzii, instanța de apel a respins ca fiind nefondate și motivele invocate de apelant în partea ce vizează soluționarea acțiunii civile, or în conformitate cu prevederile art. 387 alin. (1) Cod de procedură penală, o dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată corect a stabilit că sunt dovedite temeiurile și mărime pagubei cerute de partea civilă, în așa mod, admitând acțiunea civilă înaintată în procesul penal.

În viziunea instanței de apel, inculpatul nu cade sub incidența Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, existând restricțiile prevăzute la art. 1 alin. (1) - inculpatul nu a manifestat căință activă în cadrul procesului penal și n-a reparat prejudiciul produs prin infracțiune.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Sandu D. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care, Mamolea A., să fie achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, pe motiv că acțiunile sale nu întrunesc elementele infracțiunii.

În motivarea recursului autoarea invocă aceleași motive pe care le-a indicat în apel, suplimentar menționând că decizia este nefondată și că au fost invocate suficiente temeiuri și circumstanțe ce demonstrează netemeinicia acesteia.

În drept, recurenta își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea prezentului recurs ca inadmisibil, deoarece din textul recursului, recurenta nu indică nici un argument în susținerea poziției sale care ar

confirma că inculpatul nu a comis infracțiunea imputată. Concluzia instanțelor de fond privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, este corectă și întemeiată, iar partea acuzării a prezentat probe concludente, pertinente, prin care s-a demonstrat pe deplin vinovăția în comiterea infracțiunii imputate

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Din cuprinsul recursului declarat de către avocatul Sandu D. în numele inculpatului se reține, că acesta invocă ca temei de drept pct. 8) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurente, în sensul că inculpatul Mamolea A. nu a săvârșit infracțiunea imputată, Colegiul o consideră ca neîntemeiată.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, poate administra, la cererea părților orice probe noi și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Colegiul penal reține, că instanța de apel judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, precum și a elementelor de fapt pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Totodată, instanța de apel menținând sentința primei instanțe, prin care Mamolea A. a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii imputate, și-a argumentat soluția prin faptul că, din declarațiile părții vătămate, a martorilor și din probele materiale prezentate în cauză, cert se demonstrează comiterea de către inculpat a infracțiunii de sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, probe care sânt descrise amănunțit în hotărârea judecătorească (f.d. 201-2015).

Instanța de recurs relevă, că recurenta în recurs invocă argumente similare cu cele invocate în apel referitor la nevinovăția inculpatului, ce au fost obiect de dispută în cadrul instanțelor de fond, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul le însușește.

Astfel, instanțele de fond reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-au motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-au dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Alegațiile recurentului precum că, la materialele dosarului nu există nici o probă care ar demonstra vinovăția lui Mamolea A., Colegiul consideră că nu are nici un suport legal.

Din studiul hotărârilor judecătorești, în prezenta speță, se constată că, concluziile instanțelor de judecată privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii de sustragerea pe ascuns a bunului părții vătămate Gogu M., prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, au fost bazate pe cumulul de probe enunțat în punctul 5 al prezentei decizii și anume:

- recipisa în original din 25.02.2016, prin care Mamolea A. s-a obligat până la data de 26.03.2016 să întoarcă lăntișorul din aur (sau banii), care aparține lui Gogu M. Costul lăntișorului este în valoare de 4.500 lei (f. d. 36);

- raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-3021 din 10.06.2016, prin care s-a stabilit că scrisul și semnătura din recipisa din 25.02.2016, au fost executate de către Mamolea A. (f. d. 79-81).

Instanța de recurs menționează că probele directe sus menționate coroborează cu un șir de probe indirecte și anume:

- declarațiile părții vătămate Gogu M., care a declarat că la data de 12.02.2016, inculpatul fără voie a intrat în cameră și a luat aparatul de fotografiat, care era în noptieră, iar pe noptieră, la vedere, era lăntișorul de aur. A doua zi a observat că lăntișorul lipsește, la data de 14.02.2016 când Mamolea A. a venit să aducă aparatul de fotografiat, i-a spus ca să întoarcă lăntișorul. Mamolea A. a scris benevol o recipisă, prin care s-a obligat ca timp de o lună va întoarce lăntișorul sau suma de 4.500 lei. Este sigură că inculpatul a sustras lanțul;

- declarațiile martorului Olei M., care a relatat că Anatolie a intrat în cameră, i-a comunicat că dorește să i-a aparatul de fotografiat, a căutat prin noptieră și l-a găsit, într-un final. Dispariția lăntișorului s-a depistat a doua zi dimineța, când a văzut că Maria caută ceva prin cameră. Partea vătămată păstra lăntișorul pe colțul aceleiași noptiere în care era și aparatul foto;

- declarațiile martorului Manuil S., care a menționat că diriginta grupei în care învață Gogu M. i-a comunicat că, aceștia i-a fost furat lanțul de aur. În urma discuțiilor Mamolea A. a promis că va întoarce lanțul de aur. Recipisa a fost scrisă în biroul ei, fiind prezenți tatăl părții vătămate, Mamolea A. și colaboratorii de poliție, nefiind făcute careva presiuni asupra inculpatului, care a scris recipisa singur și nu a auzit ca cineva să dicteze;

- declarațiile martorului Lopatiuc C., care au fost confirmate de declarațiile martorului Brachin D. și care a menționat că, partea vătămată i-a comunicat că în ziua când a avut loc infracțiunea, a decis să lase lăntișorul pe noptieră, ulterior în odaie a intrat Mamolea A., iar după ce a ieșit, partea vătămată a observat lipsa

lănțișorului. A decis să discute cu bănuitul, deoarece partea vătămată indica direct la persoana acestuia, la care ultimul a recunoscut vina și a menționat că va întoarce bunul. Mamolea A. a scris o recipisă, prin care s-a obligat să restituie bunul sau banii timp de 1-2 luni, aceasta fiind întocmită în prezența acestuia și a încă doi polițiști, părții vătămate, a tatălui acesteia, directorului adjunct, nefiind făcute careva presiuni asupra inculpatului.

Așadar, reieșind din circumstanțele cauzei, instanța de recurs atestă, că inculpatul, a acționat cu *vinovăție, sub formă de intenție directă* de a sustrage pe ascuns lăncișorul părții vătămate, fiind prezent și *scopul acestuia de cupiditate*, deoarece prin recipisa în original din 25.02.2016, Mamolea A. s-a obligat până la data de 26.03.2016 să întoarcă lăncișorul din aur părții vătămate, iar din declarațiile părții vătămate și a martorului Olei M., rezultă că în momentul când inculpatul a intrat în cameră, Gogu M. își îndrepta părul, iar Olei M. își aranja hainele în dulap, astfel inculpatul a luat aparatul de fotografiat, care era în noptieră, iar pe noptieră, la vedere, era lăncișorul de aur, care ulterior a depistat că acesta lipsește, fapt ce confirmă latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, din care considerent, Colegiul penal respinge argumentele recurentului, precum că acțiunile de urmărire penală nu au fost îndreptate spre descoperirea adevărului și că nu a fost verificat dacă partea vătămată a avut într-adevăr un lanț.

Tot la acest capitol, instanța de recurs reține că instanțele de fond just au reținut că, în prezenta speță, latura obiectivă a infracțiunii în cauză s-a realizat prin acțiunile intenționate ale inculpatului Mamolea A., de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Cu referire critica din recurs, precum că, sunt divergențe în declarațiile martorilor referitor la inițiatorul întocmirii recipisei, instanța de recurs menționează că faptul dat nu poate răsturna hotărârile instanțelor de fond, or faptul că inițiatorul întocmirii recipisei este tatăl părții vătămate sau inculpatul, nu are importanță, deoarece martorii audiați în cauză au confirmat că, inculpatul Mamolea A. a scris recipisa benevol, nefiind făcute careva presiuni asupra acestuia. Totodată, martorul Lopatiuc C. a declarat că inițial tatăl părții vătămate a solicitat o garanție în privința bunului sustras, ulterior Mamolea A. din propria inițiativă a întocmit recipisa în prezența părții vătămate, directorului adjunct și polițiștilor. La fel, martorul Brachin D. a menționat că, tatăl părții vătămate i-a comunicat că Mamolea A. a depus o recipisă la dorința proprie, nefiind influențat de nimeni, astfel Colegiul penal respinge și alegațiile recurentului precum că, presiunea exercitată de șapte oameni maturi asupra lui Mamolea A. și afirmațiile că el este singurul bănuț, l-au făcut să scrie recipisa.

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acestuia sânt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal și în cele din urmă temeiul pentru

recurs invocat și stipulat la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea.

În virtutea considerentelor expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de prima instanță și instanța de apel în privința inculpatului, nefiind identificată de instanța de recurs vre-o eroare judiciară, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârilor judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către recurentă în recursul ordinar deferit spre examinare.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul, Sandu Daniela, în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Mamolea Anatolie Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 27 iunie 2018.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie